

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z powództwa P. A.

przeciwko M. G. - Redaktorowi Naczelnemu G.(...) oraz M.(...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. [uprzednio S.(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.]

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 września 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej M.(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. [uprzednio S.(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.]

od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 31 stycznia 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną;

zasądza od M.(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz P. A. kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

W sprawie powód domagał się ochrony jego dóbr osobistych przez zobowiązanie pozwanych do złożenia oświadczenia o jego przeproszeniu i zasądzenie na jego rzecz kwoty 12.000 zł z odsetkami tytułem zadośćuczynienia pieniężnego. Sąd pierwszej instancji oddalił powództwo w całości. Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 31 stycznia 2007 r. wyrok ten zmienił tylko w ten sposób, że zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 12.000 zł z odsetkami, a w pozostałej części oddalił apelację powoda.

Wyrok ten skargą kasacyjną z dnia 31 maja 2007 r. zaskarżył pozwany – „M.(...)” Spółka z o.o. w W. [dawniej – „S.(...)” Spółka z o.o. w S.]. Wprawdzie skarżący wskazał, że zaskarża wyrok „w całości”, ale z treści skargi kasacyjnej wynika, że zaskarżeniem objęto jedynie uwzględnienie powództwa, tj. zasądzenie zadośćuczynienia pieniężnego. Jako wartość przedmiotu zaskarżenia wskazana została kwota 12.000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Naruszenie dóbr osobistych stanowi szkodę niemajątkową, wyrządza bowiem szkodę na osobie. Jej naprawienie może przybierać postać niemajątkową (art. 24 § 1 zdanie drugie k.c.) lub majątkową (zdanie trzecie wymienionego przepisu w zw. z art. 448 k.c.). W razie zgłoszenia roszczeń majątkowych i niemajątkowych wysokość spornego zadośćuczynienia pieniężnego nie może wpływać na ocenę dopuszczalności skargi kasacyjnej, ponieważ przepisy ograniczające tę dopuszczalność (art. 398² k.p.c.) muszą być wykładane ściśle. Jeżeli jednak żądanie niemajątkowe przestało być przedmiotem procesu, sprawa nabrała charakteru wyłącznie majątkowego i jest sprawą o prawa majątkowe w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c. (powołane w odpowiedzi powoda na skargę kasacyjną postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2001 r., V CKN 1852/00, LEX nr 52402). Powoduje to, że skarga kasacyjna wniesiona w sprawie o prawa majątkowe, w której wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 50.000 zł jest z mocy art. 398² § 1 k.p.c. niedopuszczalna. Skarga taka podlega zatem odrzuceniu (art. 398⁶ k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy postanowił na podstawie art. 108 § 1 zd. pierwsze w związku z art. 98 § 1 i 3 oraz art. 109 § 2 k.p.c. w związku z § 13 ust. 4 pkt 2 i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).